

Μητρ. Κορίνθου: Ο λόγος του Χριστού είναι η έκφραση της αλήθειας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους](#)

Το μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγεννών έστειλε ο Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος

Το μήνυμα του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη

Χριστιανοί μου ευλογημένοι, παιδιά μου αγαπητά,
ο Μεσσίας Χριστός ήλθε. Αυτού εορτάζουμε και σήμερα και πάντοτε την Γέννησι.
«Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών». Αυτού πανηγυρίζουμε την επίσκεψι. «Ο Υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος». Εκείνος κατήλθε εκ των ουρανών για να ανέλθωμε εμείς στον ουρανό. Εφόρεσε το θνητό και παθητό για να φορέσουμε εμείς το αθάνατο και το άφθαρτο. Και να πάλι εμείς απέναντι στο μυστήριο του Θεού Λόγου για την σωτηρία του ανθρώπου. Απέναντι στον Υψηλό Θεό και στο ταπεινό Βρέφος της Βηθλεέμ. Απέναντι στο μεγαλείο και στην ταπείνωσι που συναδελφώνονται στο πρόσωπο του Βρέφους Ιησού. Αλήθεια, «τι γαρ ευτελέστερον σπηλαίου; τι δε ταπεινότερον σπαργάνων;».

Αμέσως από της εμφανίσεώς Του συγκρούονται γύρω απ' Αὐτόν δύο άκρα αντίθετα. Η ταπεινή εμφάνησί Του συνδεδεμένη με το μεγαλείο της δυνάμεώς Του.

-Αγγελικές Τάξεις συνώδευσαν το «Παιδίον» για να δείξουν την αίγλη και την δόξα Του. Πτωχοί ποιμένες οι πρώτοι προσκυνητές Του.

-Φωτεινό αστέρι οδηγεί τους λατρευτές Του Μάγους «εν Βηθλεέμ τη πόλει». Βρέφος ακόμη μεταναστεύει, παίρνει τον δρόμο της προσφυγιάς ο Ιησούς για να γλιτώση την μανία του αρχομανούς και αιμοδιψούς Ηρώδη.

-Μικρή κωμόπολι η Βηθλεέμ. Το όνομά της και η ζωή της δεν κάλυψε πολλές σελίδες στο βιβλίο της ιστορίας του Περιούσιου Λαού. Ήλθε όμως η ημέρα και η αφανής Βηθλεέμ φωτίσθηκε από ουράνιο φως και δοξάστηκε με δόξα αθάνατη. Από τη στιγμή αυτή μια νέα ιστορία άρχισε να γράφεται με την προμετωπίδα· «Ο Ιησούς εγεννήθη εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας». Και η μικρή και άσημος πόλι έγινε μεγάλη σε δόξα.

-Στη Βηθλεέμ ακούστηκε από Αγγελικό στόμα το τραγούδι της χαράς· «Ιδού ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην...» (Λουκ. β', 10), αλλά και το κλάμα της Ραμά· μαννάδες να κλαίνε τα παιδιά τους όταν «Ηρώδης ... εθυμώθη λίαν και ανείλε (έσφαξε) πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ...» (Ματθ. β', 16).

Αν η Θεοτόκος Μαρία είναι το ολολαμπές και ειρηνικό πρόσωπο στο φόντο των Χριστουγέννων και γι' αὐτὸ υμνείται «η Κεχαριτωμένη», ο Ηρώδης είναι η σκιά των Χριστουγέννων, ο οποίος «μανείς εταράττετο, Χριστόν ανελεῖν ο θεομάχος φρουαττόμενος».

Το μεγαλείο του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού είναι να αποκαταστήση την δόξα του Θεού Πατρός στον κόσμο, ο οποίος με την αμαρτία θέλησε σατανικά να αντιταχθῇ κατ' Αὐτὸυ.

Γι' αὐτὸ το «Παιδίον» εισέρχεται στον κόσμο ως ο Κριτής του κόσμου. Ο Κύριος λέγει ότι ο Πατήρ «την κρίσιν πάσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ» (Ιω. ε', 22). «Και εξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ και κρίσιν ποιῆν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί» (Ιω. ε', 27). Ο ἴδιος διαβεβαιώνει πολλές φορές αὐτό Του το αξίωμα· και στην Ιερουσαλήμ μαρτυρεῖ· «εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τούτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι και οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται» (Ιω. θ', 39).

Ο λόγος του Χριστοῦ εἶναι ἡ ἔκφρασι της ἀλήθειας. Ο Κύριος κατὰ του Οποίου τόσοι και τόσοι ἀντέλεγον υπῆρξε ὁ μέγας Ἀντιρρησίας, ὁ ἀκάμπος Ἀντιτιθέμενος, Αὐτός ὁ Οποῖος ἀνέτρεψε ὅλες τις ιδέες, που παρεδέχετο ὁ κόσμος κατὰ την εποχὴ Του, ὥστε ἀργότερα να διακηρύξη «Νυν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου» (Ιω. 13', 31).

Την κρίσι αὐτὴ την ἀρχίζει ἀπὸ του λίκνου Του. Το δικαστικό Του Βῆμα εἶναι ἡ Φάτνη· το δικαστήριό Του εἶναι τὸ Σπήλαιον.

Ας το προσέξουμε· σκοτάδι, κρύο, ἀλογα ζῶα, ἀχυρα, φοβερά λερωμένο· με μια λέξι φτωχικὸς σταῦλος! Εκπληκτικὴ κατάσταση, ἀναμφισβήτητα ἐκούσια, θεληματικὴ και συνειδητὴ! Πόσο ομοιάζει στις ἀνθρώπινες ψυχές, που ἀπὸ αἰῶνες δεν εἶχαν καθαρισθῇ, ἀφοῦ δεν υπῆρχε ἡ δυνατότης. Τα αἵματα των

προσφερομένων θυσία στον Θεό τράγων και ταύρων δεν είχαν την ικανότητα να τις πλύνουν και να τις καθαρίσουν!

Σε τι, λοιπόν, αντιτάχθηκε ο Ιησούς από του λίκνου Του; Τι έρχεται να κρίνη και να καταδικάση; Ποιά κρίσι εκφέρει κατά του κόσμου;

Ο κόσμος, του οποίου την κρίσι άρχισε το νεογέννητο Βρέφος με τις αντιθέσεις Του, είναι μερίδα του Άρχοντος του σκότους, του πειράζοντος νικητού των αδύνατων ψυχών, του εχθρού του αγαθού. Είναι το πλήθος αυτών που έχουν πλανηθή και απαντώνται σε όλους τους αιώνες, σε όλους τους λαούς. Είναι το πλήθος εκείνων που αποβλέπουν μόνο στη δική τους ευτυχία και στο δικό τους συμφέρον και περιφρονούν κάθε άλλον. Είναι αυτοί οι οποίοι αντιτίθενται στους νόμους του Θεού και αυτής της φύσεως ακόμη. Αυτοί οι οποίοι σκανδαλίζουν τους μικρούς και τους αδυνάτους, που απωθούν την Αλήθεια, η Οποία ήλθε από τον ουρανό, λόγω ελαφρότητας, εγωϊσμού και υπερηφάνειας και οι οποίοι από μίσος προς τον Χριστό θα είχαν την επιθυμία να σπάσουν τις πλάκες του Νόμου, να σχίζουν τα φύλλα του Ευαγγελίου και να κηρύξουν κενές φιλοσοφίες «εν επιστήμη απάτης». Είναι το σύνολο των εχθρών του Θεού ενωμένων μεταξύ τους κατά του Χριστού.

Κι όμως ο Χριστός γι' αυτόν τον κόσμο κατέρχεται. Γι' αυ-τόν γεννάται εντός ακαθάρτου Σπηλαίου. Γι' αυ-τόν θα κουρασθή, θα ομιλήση, θα θαυματουργήση, θα υποφέρη, θα αποθάνη για να τον «αποκαταλλάξη» προς τον Θεόν, γιατί «ουκ ήλθε καλέσαι δικαίους αλλ' α-μαρ-τω-λούς εις μετάνοιαν» (πρβλ. Ματθ. θ,' 13), δεν ήλθε «ίνα κρίνη τον κόσμον αλλ' ίνα σωθή ο κόσμος δι' αυ-τού» (Ιω. γ,' 18).

Η εκ του Σπηλαίου είσοδος του Χριστού στον κόσμο είναι η καταδίκη του κόσμου για τις τρεις επιθυμίες του· «την επιθυμίαν της σαρκός και την επιθυμίαν των οφθαλμών και την αλαζονείαν του βίου» (πρβλ. Α' Ιω. β', 16).

Ας Τον παρακαλέσωμε, λοιπόν, θερμά και προσευχητικά: Έλα κοσμοπόθητε Σωτήρ, έλα μεγαλειώδη και γόνιμε ανατροπέα όλων των πόθων, που κυριαρχούσαν στις καρδιές των ανθρώπων, έλα και στην δική μας καρδιά! Είναι γεμάτη από κηλίδες και τραύματα! Έλα Συ, Κύριε, να την καθάρισης και να την αγιάσης, να την κάνης θρόνο Σου. Σε ικετεύομεν, Σε προσκυνούμεν και Σε δοξάζομεν «εις τους αιώνας». Αμήν.

Έτη πολ-λὰ καί πα-ρὰ του Βρέφους Ιησού ευ-λο-γη-μέ-να.